

[Dohrmann]

Dem, jeg mener at ministerens bekendtgørelse først og fremmest rammer, er de folk, som har en mindre båd, en lille robåd. Det kan være et par knægte, det kan være en arbejder, der har sin båd liggende nede ved stranden, og som gerne vil sejle ud, når det er fyraften. Det er dem, ministeren rammer med sin bekendtgørelse.

Begrundelsen for, at vi har fremsat dette forslag, er punkt 1: at gøre det lettere at være dansker, og punkt 2: endnu en gang at afsløre, at selv om regeringen bryster sig af, at den vil have afskaffet en hel masse bureaukrati, at den vil have afskaffet en hel masse papirarbejde, så sker der præcis det modsatte: der flyder en strid strøm af bekendtgørelser og cirkulærer og lignende ud fra regeringskontorerne. Derfor synes jeg, det er på tide, at i hvert fald et enkelt punkt bliver afsløret over for offentligheden.

Med hensyn til den bekendtgørelse, miljøministeren har udsendt 19. november 1983, kunne jeg måske have forstået det, indtil jeg hørte ordførerne her, hvis det var fru Margrete Auken eller en eller anden, der havde sat sine initialer under, men der står min-sandtten »Christian Christensen«, og hr. Chr. Christensen er jo miljøminister i den regering, der sidder nu.

Det er simpelt hen under lavmålet, at man præsterer et sådant stykke. Ministeren kunne, da han kom herop, have sagt, at det var en bekendtgørelse, der simpelt hen var smuttet ud, som han bare havde sat sit navnetræk under uden at have set indholdet af. Det er uanstændigt. Som der står i bemærkningerne, har det gennem alle årene, gennem hele historien været en naturlig ret, at danskere havde deres både liggende på stranden. Jeg synes da, det er vældig positivt, at offentligheden har adgang til samtlige strande, både de privatejede og selvfølgelig de offentlige, men at indføre den slags restriktioner, tilmed gennemført af en såkaldt borgerlig minister, er under lavmålet.

Vi har desværre ingen plads i udvalget, men jeg ved, vi vil blive indkaldt til møderne, og jeg håber så sandelig, at mange af de pæne bemærkninger, der er kommet heroppefra, bliver fulgt op i udvalget, således at man får ministeren til at ændre den bekendtgørelse, han har udsendt. Som sagt vil det først og fremmest gavne dem, vi populært

kalder de små i samfundet. Det ligner ikke noget at gøre alle folk kriminelle.

Jeg glæder mig til, når ministeren kommer herop, at han giver en forklaring på, hvad »i kortere tid« dækker. Jeg vil som sagt gerne have at vide, om det er en time, om det er en dag, om det er en uge, om det er en måned, eller hvad det er, for folk kan jo ryge ind i noget forfærdelig noget.

Lige en ting mere. Ministeren nævner, at det er kutyme, at skovstyrelsen opkræver et mindre beløb for at give folk tilladelse til at have deres både liggende på en offentlig strand. Det hører heller ingen steder hjemme. Offentligt ejede strande er offentligt ejede strande, og det skal ingen betale for.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Det var ellers en interessant debat om dette lovforslag, vi havde her i begyndelsen. De bemærkninger, der faldt her til sidst, kastede et skær over vores arbejde for at sikre folk adgang til strandene, som jeg ikke bryder mig om. Der kom også fra fru Dorte Bennedsens side udtryk som »formynderiske« og »restriktive« bestemmelser. Må jeg sige, at der ikke er sluppet noget ud, som jeg har skrevet under på, som jeg ikke nøje ved hvad er.

Jeg kan levende forestille mig – hvad andre her i salen åbenbart også kan – hvad der vil ske, hvis der blev fri adgang til oplæg af både på strandene, også af motorbåde. Med den fantastiske udvikling, der er sket i antallet af motorbåde og både med påhængsmotorer, er der næppe tvivl om, at de bådejere, som har råd til at erhverve sig en båd med motor, kan få et eldorado, men de mennesker, der ikke har råd til det, og som gerne vil nyde naturen ved vores strande, vil få et liv, der hurtigt vil blive så ubehageligt, at de ikke kommer der. Det er det, vi vil forsøge om vi kan undgå.

Må jeg sige med hensyn til en båd eller to eller tre, at der ikke er noget i vejen for, at man kan have en båd uden motor liggende i kortere tid, og jeg går ud fra, at hr. Dohrmann selv har vurderet udtrykket »i kortere tid«, når man omtaler forskellige andre aktiviteter ved strandene.

Jeg skal ikke skjule, at hvis man lægger sin båd i en havn, må man naturligvis betale derfor. Hvis man lægger en båd i de områ-